

איצרות

גליון שפועי מאיצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

הגיגת סיום העמוד היומי ב'ליקוטי מוהר"ן'

חסידי ברסלב, הלומדים את העמוד היומי בספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן' מסיימים עתה את מחזור הי"ג.

ביום שישי, י"ב באדר יתחיל מחזור הי"ד.

עם היסוב גלגל השנה, שמחה היא לנו להתחיל מחדש את התורות הראשונות בליקו"מ: 'אשרי תמימי דרך', 'אמור אל הכהנים', אקרוקתא.

מתוך שמחה זו, עלינו להתחדש לקיים את רצונו של רבינו הקדוש שנהיה בקיאים בספרו הקדוש. על ידי לימוד קבוע, עמוד ליום חוק ולא יעבור, אכן יהיו תורותיו הקדושות קנויות כנפשנו בקניין גמור.

בכוחו של אותו זקן קדושה, שבספרו טמון אור פניו הקדושים, נזכה להתקרב בכל לב אל אבינו שבשמים, כמאמרו ז"ל, ש"אם יתמידו בספריו – יכולין להיות נעשה איש כשר באמת".

חוק הוק ונתחוק!

השמחה המנצחת

על 'קבלת פנים' מעיין זו הם לא חלמו אפילו בחלומותיהם השחורים ביותר.

הם עמדו שפופים ונכלמים, פגועים עד עמקי נשמתם, הביטו בחמלה על רבם הנערץ שהיה הקרבן העיקרי בהתעללות זו.

הם בסך הכול ביקשו להתקבל בבית הפריץ, כדי לבקש ממנו הקלה בעומס המיסים החדשים שהטיל עליהם, אך זה קיבל אותם בקיתון של גידופים וכינויי גנאי. הוא לא הסתפק במילים מעליבות, אלא הוסיף 'מתנות יד' אכזריות במגלבו. הם הרגישו רמוסים מול שחצנותו, מאופסים תחת יהירותו.

ואז קרה הבלתי-יאמן, מול עיניהם הנדהמות פוצח הרב בריקוד נלהב; קולו הזך נישא ברמה בין כותלי הארמון: "עלינו לשבח... שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה" – – –

הרב ניגש אליהם והכניס אותם בעל-כורחם למעגל. לרגע הם שכחו היכן הם נמצאים ונסחפו לריקוד ההולך וגובר.

חרון עז הציף את פניו של הפריץ, לתבוסה שכזו הוא לא ציפה, מגלבו התנופף והוא הצליף ביתר-שאת. אך את הנעשה אין להשיב, הוא הפסיד במערכה, כל השפעת הולולו שלו נמוגה, חיות חדשה ננסכה באנשים, לא, הם לא מושפלים, הם מרוממים מואד, שום מכה בגוף או בנפש לא תוכל להם.

'משנכנס אדר מרבין בשמחה', זו איננה רק שמחה על העבר היפה, זוהי עצה מעשית ביותר למלחמה העצומה המתחוללת סביבנו מבלי

להוש בכך – מלחמת עמלק. מלחמה נוראה מול שורש כל הרע והטומאה שבעולם, מקור כל הגלויות והצרות שאירעו אי פעם לישראל. מלחמה שרק הולכת ומתגברת מדור לדור.

עמלק, בצעדי ייאוש של טרום תבוסה מוחלטת, מתאמץ בכל הכוח שברשותו – לכבוש ולהרוס.

ומה הכוח שאיתו אנו ניצבים מולו? שמחה!

זה הנשק היעיל ביותר להכנעתו. רק כך נוכל לו.

מדוע אכן השמחה היא התשובה היחידה כנגד כוח נוראי זה?

ובכן, עמלק לא נלחם בכוח פיזי, כל כוחו הוא בעזות המצא שלו (ליקוטי הלכות, תחומין ד-ז). כוחו טמון בחוצפה

שלו להשפיל את הצד הנגדי הגדול ממנו לאין-ערוך. כזה היה והינו עמלק בכל דור, הוא בסך הכול עז פנים וחצוף מאין כמוהו, ומכאן כל כוחו.

גדולתו של יהודי איננה ניתנת לתיאור כלל, יהיה זה אפילו היהודי השפל והגרוע ביותר – כל נקודה קטנה שהוא זוכה לעשות, באיזו מצווה קלה שהיא, או אפילו נקודה אחת של מחשבה או רצון שהתעוררו בו לעשות מצווה "יקר ועולה על כל מחמדי תבל – והכל אין ואפס גמור נגד נקודה אחת מרצון הטוב הזה" (ליקוטי הלכות בציעת הפת ו-ד).

אך עמלק לא נכנס בויכוח שכלי; הוא משפיל ומבזה את היהודי עד עמקי נפשו, פוצע בגופו על ידי גלויות וצרות, ושב ומבזה את נפשו: 'מי ומה אתה בסך הכול?' – הוא מכניס מחשבה אכזרית בלב האדם – 'איך שווה כלום. חוטא ופושע מאוס ומשוקץ. הוא אינו משמיע מילה הגיונית אחת, אבל החוצפה שלו מנצחת, היא גורמת לאדם ליפול תחת עוצמת הביזוי.

אין אפוא תרופה יעילה נגד עזות טמאה כזאת, אלא אם כן מעמידים נגדה עזות קדושה – לא להיכנס עימו לשום ויכוח, אלא לעמוד בתוך סבך ההשפלות ולהתחיל לרקוד: 'אשרינו מה טוב חלקנו', זכינו ואנו בני מלכים, שום חושך לא יעיב על אור יקריות זה.

אסור לנסות אפילו להפריך את השפלותו, חייבים להתחיל לשמוח ולרקוד אף מבלי להבין איך השמחה מפריקה את כל אותם ביזוים.

ככל שתתעצם שמחתנו, כן יגבר עוז נפשנו לעמוד מול אויב אכזרי זה והשפלותו –

ונבים אותו. רק עזות נגדית תמסוך בנו תעוזה להמשיך ולשמוע בקול הצדיקים שגילו וממשיכים לגלות לנו את יקרת ערכנו הנצחי (עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א כב וליקוטי הלכות, תחומין ד).

יד ההשגחה סיבבה שחגיגת התחלת המחזור הי"ד ב'עמוד היומי' שבי'ליקוטי מוהר"ן' חל בדיוק בחודש שבו מרבים בשמחה. השמחה הזאת חיונית ביותר להצלחת מלחמתנו! עלינו אם כן לאזור עוז, על אף כל הולולים העולים מקרבנו, מהעמלק הפנימי, על כך שאנו רחוקים מאוד מלקיים את דברי הצדיק. עלינו לקום ולשמוח על כי למרות הכול זכינו להגות בתורתו ולרצות לקיים את דבריו. זה ינסוך בנו עוז להמשיך ולהיאבק, עד לניצחון המוחלט של צד הקדושה.

עמלק, בצעדי ייאוש של טרום תבוסה מוחלטת, מתאמץ בכל הכוח שברשותו – לכבוש ולהרוס. ומה הכוח שאיתו אנו ניצבים מולו? שמחה! זה הנשק היעיל ביותר להכנעתו. רק כך נוכל לו.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחדש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	אדר	ח"ב ה"ב	ה"ח	ה"א	ה"א
א	ב	מ"א	ר"ו	שצג-שצד	ה
ב	ג	מ"ב	ר"ז	שצה-שצו	ט
ג	ד	מ"ג	ר"ח	שצז-שצח	י
ד	ה	מ"ד	ר"ט	שצט-ת	יא
ה	ו	מ"ה	ש"א	תא-תב	יב
ו	ז	מ"ו	ש"ב	תג-תד	יג
ז	ח	מ"ז	ש"ג	תה-תו	יד

יום של הפצה

יב באדר

לעיי"נ הר"ר ישראל שלמה פייבל
בן הר"ר יחזקאל שרגא מרגליות זצ"ל

אוצרות
ברסלב
02-9950000
Tel. 1-718-8552121

י"ל ע"י
ת.ד. 50617 בית שמש
טל' במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

מספר אישי סודי וזמין 24 שעות ביממה...

מה עושים? האם אכן נגזר עלינו שמהמתנה הנפלאה הזו ששמה תפילה יישאר לנו רק איזה שהוא מלמול לצאת ידי חובה?

בוודאי צריך לעבוד על כוונה בתפילה, ויש עצות רבות לכך, אבל הפעם נתמקד בעצה נפלאה, שבעזרתה נוכל לעקוף את הקשיים הללו, ולמצות עד תום את הזכות שניתנה לנו לתקשר עם בורא עולם.

העצה היא, תפילה במילים שלך. התחנן על מה שאתה מרגיש עכשיו, ברגע זה, לפי מה שקורה לך ממש עכשיו!

כדאי לציין, שפעם כך הייתה מצוות התפילה, כמבואר ברמב"ם בהלכות תפילה, עד שבאו אנשי כנסת הגדולה וקבעו לנו נוסח אחיד לכול.

כשתתרגל להשיח את ליבך לפני הקדוש ברוך הוא ותספר לו על מה מפריע לך ומה שכואב לך, תוכל להרגיש ביתר קלות שאכן הוא שומע וקשוב אליך כאן ועכשיו.

גם הקושי השני קיים פחות בתפילה האישית הזו, שכל מילה נוסח חדש. כך אתה יכול כל פעם לפתוח דף חדש, כשקטרוגם של חטאי העבר פחות נשמע ומורגש.

כל זאת, כמובן, לא על חשבון התפילות הסדורות לנו, שבכל מילה ובכל אות בהן גנוזים סודות עילאיים. התפילה האישית היא תוספת, שתוכל לתת טעם של הזדהות, גם בתפילה הסדורה.

החמצה נוראה: אנחנו אומנם מתפללים ברוך ה' שלוש תפילות כל יום, אך האם אנחנו מנצלים כראוי הזדמנות פז זו ליצור קשר אישי וישייר עם הבורא?

אכן, התפילה היא מהעבודות הקשות. נססה להתחקות אחר שתיים מהסיבות לקושי זה.

א. נוסח התפילה – קבוע, לכן לא תמיד אדם מרגיש שהוא מביע בדיוק את רחשי לבו באותה שעה. אומנם נוסח התפילה נקבע ברוח הקודש, באופן שהוא כולל את כל מה שדרוש לכל יהודי בכל מצב, אך לא תמיד מצליחים להתחבר כל כך לנוסח תפילה קבוע.

מה עוד שזו לא הפעם הראשונה שאנו מתפללים בנוסח זה, והשיגרה מקהה כל התלהבות או התרגשות שהיו עדיין יכולות להתעורר.

ב. על ידי כל חטא בוראים מלאך שמקטרג, כמו שאמרו חז"ל: "כל העובר עבירה אחת – קנה לו קטגור אחד" (אבות ה' יא). לכן כתוב שכאשר נחבר בית המקדש – "ספוף בענן לך מעבור תפילה" (איכה ג, מד) – שמאז המקטרגים מפריעים לתפילה מלהתקבל.

הפרעה זו מורגשת גם אצל המתפלל; הוא כבר אינו מוצא טעם וחיות בתפילה, כל זאת בגין הקטרוגים על שחטא.

"תפילות ותחינות ובקשות הסדורות מכבר, כבר יודעים מהם כל המחבלים והמקטרגים, והם אורכים על הדרכים של אלו התפילות... כמו למשל על הדרך הכבושה... שם אורכים... גולנים תמיד... אבל כשהולכין בנתיב חדש – אינם יודעים לארוב שם... "כי השיחה שמדבר האדם עצמו בינו לבין קונו, הוא דרך חדשה ותפילה חדשה שהאדם אומרה מלבנו... ועל כן אין המקטרגים מצויים כל כך".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב צו)

תפילה – אחד הפלאים הגדולים כבריא, ואחת המתנות החשובות ביותר שהעניק לנו הבורא, "כי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה: אלוקינו בכל קוראנו אליו!" חסד נפלא, כל אחד, מגדול עד קטן, יכול לפנות בכל עת ובכל שעה לבורא עולם, שקשוב אליו, לשבחיו ולבקשותיו.

אם בשר ודם – גדול הדור, היה נתן לנו מספר אישי, סודי וזמין 24 שעות ביממה – כמה היינו שמחים; על אחת כמה וכמה כשיש לנו קו זמין לבורא עולם כל יום – עד כמה עלינו להיות מאושרים!

אבל... ככל שאנחנו מעמיקים בעוצמת המתנה הזו ששמה תפילה, אנחנו, או לפחות חלק מאיתנו, מרגישים

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

החסיד הקדוש רבי משה יהושע בוזשיליאנסקי הי"ד

והגיע אל העיר לרגל תיקון ספרי-תורה. סר לבקר את רבי אלטר, ולאחר שהניח את הספרים על השולחן, ישבו שניהם ללמוד 'תורה' מליקוטי מוהר"ן.

לפתע נשמעו שאגות פרא מהחלון, כנופית רוצחים קרבה אל הבית – – –

ר' נתן ב"ר אברהם, ר' ישראל בול, ובנו של רבי אלטר הספיקו להסתתר, אולם עליו בעצמו נגזרה הגזירה – – –

וכך כותב בנו: "אוייה לי על שברתי ביום ו' י"ב ימים לחודש אדר שני תרע"ט, נהרג אבי ז"ל רבי משה יהושע, על ידי השודדים 'פעטליראוועס' (= מכוניפית הצורר סמיון פטלירוה שאבב על השלטון) בעיר טפליק".

ה' יקום דמו.

החדיר בלבם יראת ה' טהורה. אחד החסידים שנקלע פעם למקום לימודו עם תלמידיו, התפעל ממראה עיניו: רבי אלטר יושב ומבאר להם את פרק יא מתהילים: 'למנצח בה' חסיתי והנערים מאזינים בשקיקה, כשהשפעתם העמוקה של דבריו ניכרת על פניהם.

למרות היותו חכם ולמדן מופלג, בחר רבי אלטר ללכת בדרכי התמימות, עד שהרב מטשערין המליץ עליו את הפסוק: "אשכילה בדרך תמים", ובכל עת שהיה רוצה החסיד הדגול רבי אברהם שטרנהרץ להראות למקורבים חדשים – תמימות מה, היה אמר להם: התבוננו ולימדו מרבי אלטר, שכל דרכי עבודתו מושתתים על תמימות ודעת ישרה, ללא כל עקמומיות.

'מתבודד' מופלג היה רבי אלטר; זמן רב הקדיש מדי יום לעבודת ההתבודדות שהיא יסוד דרכו של רבינו – ומאכן הכוח הגדול הטמון בספרו השתפכות הנפש' להביא לידי מעשה. כל סעיף שכתב, יקד כאש בעצמותיו והיה דרך-חייו; נאה דרש ונאה קיים.

חידוש גדול יש בספריו, שההוגה בהם חש כאילו רבינו ומוהר"ן עצמם כותבים את הדברים. הדבר מעיד על דבקו העצומה בהם, תוך ביטול עצמיותו לגמרי.

שנת תרע"ט הייתה שנה רווית תלאות ליהודי אוקראינה. פגורזמים נערכו בכל העיירות על ידי פורעים צמאי-דם שפרקו זעמם החייתי על כל יהודי שנקרה בדרכם.

ביום שישי, י"ב לחודש אדר ב' שנת תרע"ט, ביקר רבי נתן בנו של רבי אברהם שטרנהרץ בטפליק. סופר סת"ם ומגיה היה,

מאותם כוכבי-אור שהפיעו את אור הצדיק על פני תבל, היה רבי משה יהושע, המכונה "ר' אלטר טפליק".

מתוך הצטנעות מופלאה הפיץ את המעיינות הקדושים – חוצה, על ידי חיבוריו, שמתוכם מפורסמים ביותר הספרים: 'השתפכות הנפש' ו'מישיבת נפש', שקרבו, ועדיין מקרבים רבים לעבודת ה' יתברך בדרכו של רבינו הקדוש.

שאר ספריו הם: 'מי הנחל' על ליקוטי מוהר"ן; 'אמונת עתיך'; הגדת 'אור זוהר'; ו'מילי דאבות' על פרקי אבות. שלושה חיבורים נוספים הכין לדפוס: סידור מבואר 'אור הגנוז'; 'שומרי אמונים'; ו'התעוררות על לימוד התורה', זאת מלבד כתבים רבים, יקרי ערך, שרבי אלטר העתיק למשמרת מדור לדור.

רבי אלטר נולד בטפליק לאביו רבי אשר ועליו, שהיה תלמיד-חכם וירא ה' מרבים, ממקורבי מוהר"ן. ממנו ומשאיר תלמידיו הקדושים של רבי נתן למד את דרכי רבינו שהאירו נתיבתו לכל ימי חייו.

יותר מכולם החשיב לרבו את הגאון הקדוש רבי נחמן מטשערין, ממנו קנה את דרכו בלימוד ספרי רבינו. הוא אף התמסר להענקת ספרו של הרב 'נחת השולחן' ומסרו לידי החסיד הגדול רבי ישראל קרדונר, שהוציאו לאור.

בעקבות מוהר"ן והרב מטשערין הלך גם רבי אלטר, ועשה ליקוטים מקוצרים מתורת רבינו, לכל החפץ להתקרב אל הקודש ולטעום מתורתו הקדושה.

לאחר נישואיו שימש כמגיד-שיעור לנערים בני שלש עשרה, אותם לימד גמרא עם רש"י, תוספות ומפרשים. בד בבד,

נקודה

איזהו חסיד? העושה רצון רבו.

רצון רבינו שילמדו 'ליקוטי מוהר"ן'

(עפ"י חיי מוהר"ן שמו)

תנריכים שהורים

מכלימה, ותלמידיו החלו להתפלל לרפואתו... אך בלבו של ר' אלחנן בערה מצוות הכנסת-כלה, הוא לא הסתיר את פניו מכלימות ורוק, ולאחר כשעתיים של ביזיונות בלתי נתפסים, כשכולו סמוק מבושה, מצא בקושי את הדרך חזרה לביתו של הגביר.

הגביר קיבל את פניו בפליאה עצומה, ולנוכח העוז והגבורה שהראה ר' אלחנן גם הוא לא נשאר אדיש; הוא הוציא מכיסו את מאות האדומים כפי שהבטיח וכיסה את תשלום הנדוניה.

רגע לפני שנפרדו, ביקש ר' אלחנן את הבגד לעצמו. סתם ולא פירש על מה ולמה הוא צריך את הבגד.

נישואי הכלה היתומה נחגגו בגיל וששון, כאשר רק מתי מספר יודעים כי רק הודות להקרבה הנוראה של ר' אלחנן זוכה היתומה להיכנס לחופה.

עברו עשרות שנים, ר' אלחנן הסתלק לבית עולמו, ועל פי צוואתו עשו את התכריכים מאותו בגד הכמורה; הוא רצה כנראה להזכיר במרומים את זכות המצווה, ולכן שמר את הבגד כל ימיו.

משסיים ר' פישל הישישי, נזדקף לפתע אחד הקברנים והודיע:

"אהה! כעת נפתרה תעלומה נוספת: כפות רגליו של הנפטר, בהן כן שלטה הרימה, היות והבגד השחור לא כיסה אותן!!!"

זכות מסירות נפשו למען מצוות הכנסת-כלה זיכתה את ר' אלחנן שגופו נשאר שלם שנים רבות לאחר הקבורה.

החסיד ר' פנחס מקיבליטש סיפר זאת בשם רבינו, והפטיר על כך ר' אברהם ב"ר נחמן מטולטשין, שלמרות שכל סיפור מרבינו שלא שמע מאביו אינו מהימן עליו, אך היות ור' פנחס הוא זה שסיפר זאת, הרי בוודאי שאכן רבינו סיפר סיפור נורא הוד זה.

ר' אלחנן היה אחד מחשובי הרבנים בעיירה ויחד עם זאת היה גבאי צדקה מסור בכל לבו למען העניים וקשי-היום.

אין פלא כי כאשר נודע לו על הכלה היתומה שנישואיה עלולים להתבטל מחוסר ממון לנדוניה החל לכתת רגליו בין הבתים. אך למרות התאמצותו העלה בידו סכום מועט ביותר. הוא החליט לנסות לגייס את מאות האדומים שחסרו להשלמת הנדוניה אצל גביר העיירה השחצן והיהיר שנודע בקמצנותו, 'אולי מצב הכלה היתומה תשבור את גאוותו' - חשב ר' אלחנן.

הגביר ששמע את הבקשה היה עסוק באותה עת עם מלבוש ה'טענדע-רענדע' אותו לובשים הכמרים בעת התיפלה השבועית, הוא חמד לו לצון ואמר לר' אלחנן: "אם תלבש מלבוש זה ותצעד איתו לאורך כל רחובות העיירה - אתן לך את כל הסכום החסר..."

הגביר לא האמין למראה עיניו, אך ר' אלחנן במסירות נפש עצומה, לבש מיד את הבגדים מעוררי הסלידה, והחל לצעוד ברחוב הראשי - - -

בני העיירה לא ידעו את נפשם, ר' אלחנן, הרב וגבאי הצדקה החשוב, ירד מדעתו רח"ל... מספר ילדים אף חמדו להם קונדס והחלו לצעוק אחריו 'מושומד', בני ביתו כבשו את פניהם בקרקע

העיירה היתה כמקרה, מפה לאוזן עברה השמועה על מה שהתרחש אתמול בעת פינוי הקברים העתיקים.

היה זה לאחר שהשלטון המקומי הכריח את החברה-קדישא לפנות חלק מבית הקברות לצורך סלילת דרך ראשית. לאחר בירור הלכתי פנו הקברנים למלאכת הקודש בסילודין והחלו להעביר את העצמות לבית הקברות החדש ששכן בקצה השני של העיירה.

והנה לפתע, בעת שפתחו את אחד הקברים בחלקת הרבנים התגלה גופו של הנפטר בפאר והדר כשהוא שלם לגמרי, חוץ מכפות הרגליים שבהן שלטה הרימה, ולמרבחה הפלצות התכריכים לא היו לבנים אלא שחורים, בגדי כמורה רח"ל!!!

רב העיירה קרא לאסיפה החופה בביתו, שאלה גורלית עומדת על הפרק, כיצד לנהוג עם נפטר זה; האם יש לקברו בבית הקברות היהודי, או שמא כומר הוא ומקומו אצל הגויים.

משהגיעו זקני העיירה לבית הרב ושמעו את המתרחש, חוורו לפתע פניו של ר' פישל השמש הישישי, הכול שמו לב שכנראה מפיו תיפתר התעלומה.

ר' פישל לא השאיר ספיקות, הוא סיפר את מה ששמע בהיותו ילד מפני זקנו:

עמוד התקווה לרגל החלה מחזור י"ד בעמוד היומי

הים סוער, הגלים מתנשאים לגבהים, יעלו שמים ירדו תהומות; ובתוך הסער הגדול מיטלטלת לה הספינה כעלה נדף, הרוחות הזועפות קרעו את מפרשיה, בירכתי הספינה הוא יושב בודד, נפשו ברעה תתמוגג, אימת מוות עוטפת את כל כולו; ומתוך ליבו הנשבר פורצת הפילתו של יונה הנביא עת שהה במצולות ים: "ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסובבני, כל משברך וגליך עלי עברו". לבו פועם בחוזקה; ולפתע את אשר יגור בא, המים מבקיעים את הספינה, אט אט היא מתפוררת, הקרשים מתפוררים לכל עבר; והוא בשארית כוחותיו נאחז בדף של ספינה שנשאיר לפליטה.

זה לא רק משל, זוהי מציאות חיים עגומה. ים של מחשבות ורצונות שאינם כרצונו יתברך שוטפים את האדם, הוא מנסה להתנער מהם, והללו מתגברים ביתר שאת. לרגע עולה הוא שמים וברגע שלאחריו יורד הוא תהומות. המים גוברים, 'מפרשי הספינה' נקרעים, הוא נכשל ונופל עשרות פעמים. "באתי כמעמקי מים ושכולת שטפתני". הוא סובב מכולבל כשיכור, נפשו מייחלת: אימתי יגיע הסוף למים הרבים הללו. גם הוא חש את צעקת יונה הנביא: "ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך", נדמה לו שלעולם לא יזכה להסתפק בנחלת עובדי ה'. מיום ליום נבקעת הספינה והולכת, ניסיונות חדשים, בורות פתוחים, מהמורות ומכשולות למכביר.

ובידו נשאר רק דף אחד של הספינה...

מהו סודו של אותו דף ששום גל אינו יכול לו? מהוהר"נ? בקדושתו גילה לנו זאת:

"כשעזרא הסופר מסתלק וטרייף-פסול' מתגבר - כמו שיש היום אלפים ורבות טרייף-פסול - אבל אני מקווה שדף אחד מספרי רבינו יהיה תיקון לכל" (מתוך מכתב ההסתלקות - תר"ה).

דף אחד מספרינו של אותו צדיק יכול לעמוד נגד כל הגלים!

הספינה אומנם נשברה, המים אכן גוברים, אך כוחו של הדף עולה על הכול; והלא כך העיד רבינו הקדוש בעצמו: "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה עד שרגליון בעבירות ח"ו רח"ל רחמנא לישזבן - אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותן מן העבירות שרגליון בהם ח"ו; ואם יעשו להם חוק קבוע וחיוב חזק ללמוד בכל יום כך וכך, יהיה איך שיהיה - בוודאי יוכל לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאוד" (שיחות הר"ן יט).

ואם בכל דף של תורה כך - בתורתו של רבינו הקדוש על אחת כמה וכמה, כמפורש בדברי רבי אברהם ב"ר נחמן, שעיקר התבלין ליצר הרע בדורנו הנים ספרי רבינו.

בתוך הסער הגדול, בתוך הטלטלות העזות, הבה נאדו בעוז בסוד תקוותנו הגדולה; הבה נתלכד סביב העמוד' האיתן שיצילנו מן הכול; הבה נעשה לנו "חוק קבוע וחיוב חזק" שלא לוותר יום אחד מלהיאחז בעמוד' ההצלחה.

בעת שמחת סיום ספר תקוותנו, הבה נתחדש בתקווה גדולה זו, שתעמוד לנו כמגן ומבצר, ותמליץ טוב בעדנו, להתקרב בכל לב אל אבינו שבשמים, מתוך תשובה שלימה ואמיתית.

לחידודא

חידה מס' 42

מהם שלושת הדברים שרבינו אמר עליהם: "מצוה גדולה"?

הפתרון לחידה מספר 41

על מי מתלמידיו אמר רבינו "רימו אותנו על נס לקראת משיח"?

על רבי אהרן מברסלב (אבני ברזל נב)

זכה בהגרלה לחידה מס' 40

נפתלי צבי גלנט, צפת
 בזכות קניה בסך 50 ₪, בחנות ספרים 'ברסלב'
 רחוב מאה שערים 110 ירושלים

שאלה:

שאלה: האם כל אחד מסוגל ללמוד 'ליקוטי מוהר"ן'?

תשובת הרב שמעון טייכנר:

מתוך שאלתך נראה שלדעתך לא כל אחד יכול ללמוד בליקוטי מוהר"ן, וזאת מן הסתם בגלל קושי בהבנה, לפי שמופיעים שם מושגים חדשים שאינם מוכרים לכל אחד, מטבעות- לשון חדשות וגם עניינים מהזוהר והקבלה שרחוקים מתפיסתנו.

ובכן, בספר ליקוטי מוהר"ן ישנם שני רבדים, הרובד הראשון שהוא הפרוש האמיתי כמו שרבינו ז"ל השיג בגודל השגתו, אכן רחוק מתפיסתנו עד מאוד, כמו שכתב רבי אברהם בן רבי נחמן בעל "ביאור הליקוטים", שכשם שסיפורי המעשיות של רבינו מובנים לכל, כי הם משל לעניינים גבוהים, כן תורות רבינו הם רק משל לדברים שלמעלה למעלה מתפיסתנו, אלא שרבינו גילה לנו אותם כדי שנשמותינו יהיו מחוברות להשגות הגבוהות ומשם יקבלו כוח ועוצמה לקיים את התורה כראוי.

הרובד השני הוא הלבוש שרבינו 'הלביש' בו את התורות שלו. שכן, כדי שנגיע לשלמותנו גם בדורות ירודים אלו, 'הוריד' רבינו עבורנו את השגותיו באלפי מדרגות ו'הלביש' אותם בתורות כפי שהן מופיעות בליקוטי מוהר"ן, כך שכאשר מוחנו יעסוק בתורות אלה תהיה נשמתנו מחוברת לדעת הצדיק, היינו להשגותיו הגבוהות.

וכשהוריד את השגותיו בתורות כאלו עבורנו, הוריד אותם כך, שכל אחד ואחד יוכל ללמוד בו, כי את המשל יכול כל אחד להבין.

אלא שכמו דף גמרא המיועד לכל יהודי, אי אפשר להתחיל ללמוד לבד, אלא על ידי 'מגיד שיעור', שילמד איך לומדים, ורק אחרי כן מסוגלים ללמוד את הש"ס לבד – כן גם את הספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן' יש ללמוד בתחילה אצל אלו שלמדו וקבלו את דרך הלימוד מדורות קודמים, ורק אחר כך ניתן ללמוד לבד.

רבינו בעצמו גילה דרך בלמוד ספרו, ואמר שאין מי שמבין בתורתו אלא מי שידוע את המאמר מתחילה לסוף ומהסוף להתחלה. כוונתו לומר, שהמאמר בנוי בצורה שעל כל מושג חדש או מִטְעָע לשון חדש יש הסבר בתוך התורה עצמה, אלא שלפעמים ההסבר כתוב מיד ולפעמים בהמשך, ולפעמים בסוף. לכן, לפעמים מבינים את ההתחלה מתוך מה שכתוב בסוף.

שואל יקר! חסידות שווה מאמץ! כדאי לך ללמוד בעיון ובמתנות כדי להבין לפחות את ה'משל', ואז גם תבין את העצות הנפלאות היוצאות מכל מאמר – המיועדות עבורנו, כפי שמוהר"ן הוציאן וכתבן בספר 'קיצור ליקוטי מוהר"ן ובספר 'ליקוטי עצות' ועליהם הוא מתפלל בליקוטי תפילות.

ברם, אם נעסוק בהבנת העצות בלבד, בלי להבין את כל התורה שסביבן, תחסר לנו העוצמה מצד נשמתנו לקיימן באמת. הבנת הפשט, המשל, עם קיום העצות והתפילות עליהן – הם הם הדרך לתיקון נפשותינו בשלמות ועל ידם כל למוד התורה והמצוות יעלו לרצון ונחת לפני השי"ת, שנוכל להגיע לעתיד לבוא אל תכלית השלימות שאין שלימות אחריו.

"וַיִּקְהוּ לִי תְרוּמָה" (כה, ב)

"אורייתא וקודשא בריך הוא – חד הוא" (= התורה והקדוש ברוך הוא – אחד הם. זהו ויקרא, עג ע"א).

כשמלמדים תורה ברבים, גורמים לקדוש-ברוך-הוא להיות 'בתוך' בני ישראל, שכן כאשר התורה נכנסת לראש לומדי התורה – גם הקדוש ברוך הוא כביכול נכנס לראשם, כמו שכתוב: "מלך אסור ברהמים" (שיר השירים ז) ועל כך כתוב ב'תיקוני זוהר' (קמ"ד ע"ב): "רהטי מוחא" (= מהשבות שרצות כמוה).

זה שאמר הקב"ה: "ויקחו לי תרומה" – כשאתם רוצים 'לקחת' אותי, עשו זאת על ידי התורה, שנרמזת במילה 'תרומה' – אותיות תורה, ואות מ"ם – כנגד ארבעים הימים שבהם ניתנה התורה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב ס)

"וַיַּעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם (כה, ה)

יש שנרמזה להם, שכל התפילות והבקשות על הגאולה הם לריק חס ושולם, שהרי כל כך הרבה שנים אהנו צועקים ומתהננים שהקדוש ברוך הוא ישוב לשכון בתוכנו, ועדיין לא נענינו.

אבל האמת היא, שכל תפילה ותפילה היא חלק מבניין המשכן לשכינה הקדושה, וכשהמשכן יהיה בנוי בשלמות – מיד תחזור השכינה לשרות בו, כמו שכתוב "ועשו לי מקדש – ושכנתי בתוכם".

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב ס)

"וַהֲיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשֵׁי כְנָפַיִם... עַל הַפִּנְתָּי" (כה, ב)

– "כפורתא דליבא" (זוהר פנחס רל"ד ע"א)

טבעו של הלב שהוא מתלהב לפעמים אל התורה הקדושה, ולפעמים – לתאוות רעות ח"ו.

ההתלהבות לתאוות יכולה להזיק לגוף, אבל עסק התורה יכול לאזן כל התלהבות מיותרת – הן התלהבות מוגזמת לעבודת ה' והן התלהבות לתאוות רעות.

שכך כתוב ב'תיקוני זוהר' (כו ע"א): "אלמלא כנפי ריאה דנשבי על לבא – הווי לבא אוקיד כל גופא" (= אילו לא כנפי הריאה המנשבות על הלב – היה הלב שורף את כל הגוף). היאה, שבה חמש כנפיים-אונות, רומזת לתורה, שבה חמשה חומשים, והלימוד בה מצנן כל התלהבות פסולה.

זו גם כוונת זוהר (ויקרא רל"ד ע"א) שפירש את הפסוק: "ויהיו הכרובים פורשי כנפיים למעלה סוככים בכנפיהם" (שמות לו, ט) שהכוונה לכפורת הלב, כי כנפי הכרובים הם כנגד כנפי הריאה, הפרושות ומגינות על הלב שלא יתלהב יותר מדי.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א עה)

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות
1-800-255-522
24 שעות ביממה

להעברת בקשות לתפילה ולהזקקתנו
בקרבו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה. לווה ופרנסה.
לרפואה ולמקסה לילד. לנחת ושמחת חיים

ההרשמה
לנסייעת ער"ח ניסן
בעיצומה

החלה ההרשמה למנון קבוצות הקנין

יחשלים: רח"ב בית ישראל 38 בני ברק: רח"ב רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

זמתי עולם בהפצת האוצרות

<p>הר"ר שלום נתן דיטש הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבוני שמואל נחמן י"ד</p>	<p>הר"ר זלמן נפתוליס הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי בן ידו הר"ר אליעזר משה היילפרין הי"ד</p>	<p>הר"ר שאול מרגליות הי"ד והר"ר מאיר יחיאל מרגליות הי"ד והר"ר יחזקאל שרגא מרגליות הי"ד והר"ר אפרים נחמן מרגליות הי"ד תרמו והפיצו 1500 גליונות לע"פ אביהם הר"ר ישראל שלמה פייבל ב"ר יחזקאל שרגא מרגליות ז"ל נלבע י"ב אדר תשס"ה תנצב"ה.</p>	<p>צוות הרמ"ם דישיבת ברסלב ירושלים הר"ר שמואל פונקל הי"ד והר"ר שמעון צבי שפיצא הי"ד והר"ר אהרן רונבלט הי"ד והר"ר משה פקשר הי"ד והר"ר ישראל כהן הי"ד והר"ר בנימין כהן הי"ד והר"ר שמואל סירוטה הי"ד והר"ר נתן בורשטיין הי"ד והר"ר יצחק קויפמן הי"ד והר"ר ישראל טוקצינסקי הי"ד והר"ר שמואל מאיר אנשין הי"ד</p>	<p>הר"ר ישראל נחמן חשין הי"ד תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p>	<p>הר"ר נחמן יצחק דורנבלט הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבן נ"י ומחמתו הר"ר מנחם קירשבוים הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבת שחתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>
<p>הר"ר אברהם בן משה שפיצא הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p>	<p>הר"ר נחמיה בן אפרים חשין הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן יעקב זאב שיחי'</p>	<p>הר"ר י.מ. קניג הי"ד תרם והפיץ 1000 גליונות להצלחה בכל מעשי ידיו זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו להתברך בכל מילי דמיטב</p>	<p>תרמו והפיצו 5000 גליונות לכבוד שמחת נישואי בתו של מנהל 'מוסדות החינוך ברסלב - ירושלים' הר"ר שמואל אטינגר הי"ד</p>	<p>הר"ר מרדכי דב קעניג הי"ד תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p>	<p>הר"ר חיים כ"ץ ור"ב שיחיו תרמו והפיצו 1000 גליונות לע"פ דוד' הרה"ח ר' שלמה ב"ר משה פנחס אלחנן ווקסלר זצ"ל נלבע י"ב אדר תשי"ד</p>

המפיצים